

خوای گه وره له بهرچی پاداشتی رۆژووی تایبەت کردوو بە
خۆیهوه

[کردی - کوردی - kurdish]

شیخ محمد بن صالح العثیمین

وهرگیڕانی: دهستهی بهشی زمانی کوردی له مائپه‌ری نیسلام ه‌اوس

پیداچونه‌وی: پشتیوان س‌ابیر ع‌ه‌زیز

2014 - 1435

IslamHouse.com

لماذا خص الله سبحانه وتعالى جزاء الصوم به؟

« باللغة الكردية »

الشيخ محمد بن صالح العثيمين

ترجمة: فريق قسم اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بثتيوان صابر عزيز

2014 - 1435

IslamHouse.com

خوای گهوره له بهرچی پاداشتی رۆژووی تایبەت کردوو به خۆیهوه

ئەم پرسیاره ئاراسته‌ی شیخ محمد بن صالح العثیمین کراوه
(په‌حمه‌تی خوای لی بیّت)

پرسیار : پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)
له‌فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیدا فه‌رموویه‌تی (الصوم لی وأنا أجزي به)
واتا : رۆژوو بو منه و هه‌ر منیش پاداشتی ده‌ده‌مه‌وه، خوای
گه‌وره له‌بهرچی رۆژووی تایبەت کردوو به خۆیه‌وه ؟

وه‌لام : به‌ناوی خوای به‌خشنده ومیهره‌بان، سوپاس بو خوای
گه‌وره ومیهره‌بان، وه درود و سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر محمد
المصطفی وئال و به‌یت و یار و یاه‌ورانی هه‌تا هه‌تایه .

ئهو فه‌رمووده پیرۆزه‌ی که پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه
وسلم) فه‌رموویه‌تی : «الصوم لی وأنا أجزي به» واتا : رۆژوو بو منه
و هه‌ر منیش پاداشتی ده‌ده‌مه‌وه، ئەم فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه
له‌سه‌ر فه‌زل گه‌وره‌یی رۆژوو له‌چه‌ند ڕوویه‌که‌وه :

ییه کهم: خوی گهوره له نیو تهواوی کاروکردهوه باشهکاندا
 پوژووی تایبته کردووه به خوویهوه، ئهویش لهبهر پلهو پایه و
 گهورهیی و خوشهویستی و پیز و حورمهتی ئه و کردهوهیه لای
 پهروهردگار، چونکه ئیخلاص و دلسوزیهکی تهواوی تییدا بهدی
 دهکریت بو خوی گهوره، ئهویش لهبهر ئهوهی نهینی نیوان
 عهد و پهروهردگار، که کهس دهرکی پی ناکات ذاتی ههق
 تهعالای خوئی نهبیته، چونکه کهسی پوژوهوان کاتیگ دووره له
 چاوی خه لکی و بهتهنها خوویهتی خوی گهوره به چاودییری
 خوئی دهزانیته و لهبهر رهزامهندی پهروهردگار ناخوات و
 ناخواتهوه و سنورهکانی دهپاریزیت ونایانبهزینیته، به ئومیدی
 ئهوهی خوی گهوره پاداشتی گهورهی بداتهوه و له سزای دوزهخ
 بیپاریزیت، خوی گهورهش لهبهرامبهردا سوپاسی عهدهکهی
 دهکات لهسهه ئه و ئیخلاص و دلسوزیهی که دهینوینیته بوئی،
 بویه له نیو ههموو کاروکردهوه باشهکاندا خوی گهوره پوژووی
 تایبته کردووه بهخوویهوه، لهبهر ئهوه فهرموویهتی : «يَدْعُ
 شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ اَجْلِي» واتا : لهبهر رهزامهندی من وازی له
 شههوت و خواردن و خواردنهوهکهی هیناوه، و چاوهروانی
 پاداشتی من دهکات.

وهك (سوفیانی سهوری) یش ووتویهتی: سوودی ئهم
 تایبهتکردنهی پوژوویش بهخوویهوه له پوژی دواایدا
 بهدهردهکهویته، کاتیگ خوی گهوره لهسهه وورد ودرشتی

کرده وه و ستهم و سنور بهزندهکانی بهندهکانی لیپرسنهوهیان لهگه‌لدا دهکات، تا ئه و کاته‌ی که هیچ کرده‌وهیه‌کی نامینی‌ت ته‌ن‌ها پۆژوو نه‌بی‌ت، ئیتر خ‌وای گه‌وره له کرده‌وه خ‌راپ و تاوانه‌کانی تری خ‌وش ده‌بی‌ت، به ه‌وی پۆژوو وه ده‌یخاته به‌هسته‌وه .

دووهم : خ‌وای گه‌وره کاتی‌ک فه‌رموویه‌تی : « وأنا أجزی به » واتا : ه‌ر منیش پاداشتی ده‌مه‌وه، په‌روه‌ردگار پاداشتانه‌وه‌ی ئه‌م کرده‌و چاکه‌ی داوه‌ته پال‌ ذاتی ه‌ق ته‌عالای به‌رز وبل‌ند وپیرۆزی خ‌وی، چونکه کرده‌و چاکه‌کان پاداشته‌کانیان به ژماره زیاد ده‌کات، واتا : کرده‌وهیه‌کی چاکه به (ده) هی‌نده و (ه‌فتا) هی‌نده و (ه‌وت سه‌د هی‌نده) و زیاتریش له‌وه خ‌وای گه‌وره پاداشتی ده‌داته‌وه، به‌لام به‌نسبه‌ت پۆژوه‌وه خ‌وای گه‌وره پاداشتانه‌وه‌که‌ی داوه‌ته پال‌ خ‌وی به‌بی‌ ئه‌وه ئاماره به ژماره‌که‌ی بکات، دیاره خ‌وای گه‌وره‌ش که له‌هه‌موو که‌س سه‌خی تر و به‌خشنده‌تره بۆ به‌نده‌کانی، به‌خشینیش به ئه‌ندازه‌ی گه‌وره‌یی ئه‌و که‌سه‌یه که ده‌به‌خشی‌ت، کاتی‌ک به‌خشنده‌که‌ش په‌روه‌ردگاری بالاده‌ست بی‌ت ده‌بی‌ت چی بیه‌خشی‌ت به به‌نده‌که‌ی له‌به‌رامبه‌ر پۆژوودا .

گومانی تی‌دا نییه پۆژوو ئارام گرتنه له‌سه‌ر طاعه‌تی خ‌وای گه‌وره، ئارامگرتن له‌سه‌ر نزیک نه‌که‌وتنه‌وه له‌و سنورانه‌ی که

پهروهردگار قهدهغه ی کردوون، ئارامگرتنه لهسه ر برسیه تی و تینویه تی و لاواز بوونی جهسته و ماندوو بوونی دهروون، بویه ده بینین سی جور ئارامگرتن له رۆژوودا کو بوونه ته وه، ئارامگرتن لهسه ر طاعت و ئارامگرتن لهسه ر دوور که وتنه وه له قه دهغه کراوه کان، و ئارامگرتن لهسه ر برسیه تی و تینویه تی، له راستیدا جیگای خو یه تی به رۆژووه وان بلیت (صابر) ئارامگر، بویه ده بینین خوی گه وه پاداشتی بی ئه ژماری ئاماده کردوه بو که سانی (صابر) و ئارامگر، وه ک فه رموویه تی: ﴿ إِنَّمَا يُؤَقِّ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ [سورة الزمر : ۱۰] .

خوی گه وه هه موو لایه کمان موه فق بکات لهسه ر طاعت و عیاده ی خوی .

سه رچاوه : کتییی مجالس شهر رمضان لاپه ره ۱۳